

Книговидання. Діяльність Івана Федорова у Львові та Острозі

Виконали: Андросенко
Артем

Колокот Вадим

Іван Федоров у

Острозі
У Львові Іван Федоров відчував важкі фінансові труднощі. У цей час він отримує пропозицію влаштувати друкарню у маєтку князя Костянтина Острозького. У 1575 -1576 році Іван Федоров виконував за призначенням князя Острозького обов'язки управителя Дерманського монастиря. У ці роки в друкарні він не працював.

Князівську резиденцію в Острозі сучасники вважали центром освіти. Там було багато грецьких вчених, ціла вулиця називалася «Грецької». Стояла нагальна задача - обладнати друкарню для надрукування Біблії, величезної книги, яка вимагала дрібного шрифту [6, с.20]. Поки йшла підготовка до видання Біблії, Іван Федоров випустив у світ дві книги в невеликому витонченому форматі. У 1580 році -

«Новий завіт з Псалтир» і «Книжку зборів речей найпотрібніших».

Справжнім шедевром друкарського мистецтва Івана Федорова стало знаменита Острозька Біблія. Хоча існують два варіанти титульних аркушів з вихідними даними - на одному вказана дата 12 липня 1580, на іншому - 12 серпня 1581 року,

Друкарство Івана Федорова у Львові.

Іван Федоров глибоко вірив у своє покликання і високо цінував мистецтво друкарства як могутній засіб освіти і громадської діяльності. Він покинув Заблудово і в кінці 1572 перебрався до Львова. З великими труднощами зібрав Іван Федоров необхідну суму для придбання друкарні. Вона була обладнана у передмісті Львова, званому Підзамче.

Друкареві допомагали його син Іван, який був палітурником, і підмайстер Гринь. У 1554-1555 року стало відомо, що у Львові першодрукар випустив одне з найбільш чудових своїх видань - «Абетку»

Це перша російська друкована навчальна книга, видана понад 400 років тому видатним московським друкарем-просвітителем Іваном Федоровим. Єдиний відомий нині примірник цієї Абетки знаходиться в бібліотеці Гарвардського університету (США).



ДНЕСЬ ПОЯВИЛСЯ СЫНЪ ЧЛВЧЬИ

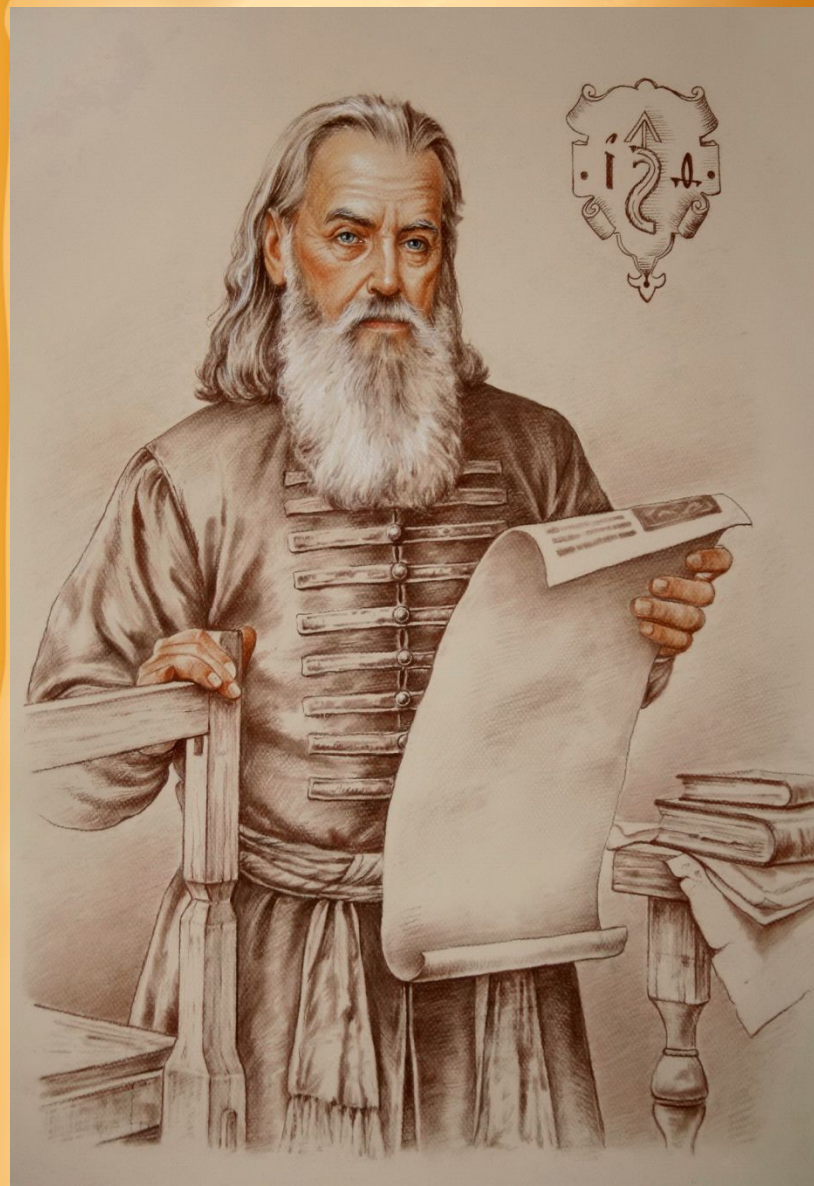
Первое оуказово сотворихъ обещанъ,
 съдеоунае. онъже натаитъ се, что
 онъже натаитъ. днесоже днъ,
 заповѣдавъ апломъ дхмъ егымъ,
 ихъже нзбраво знеселъ. пренимъже
 и постави себе жива постраданіи
 своимъ. во мнозехъ истинныхъ знаме
 нияхъ. днѣмъ четырѣдесатѣмъ явля
 мѣмъ нгладъ нже оцртвн бжн. сн
 мнже нмъ, повелѣваше нмъ ширелан
 ма не оудѣтнелъ. но ждѣти обѣтованіе
 шее, еже слышаше шмене. нмъ іоаннъ
 оубо кртнлъ есть водонъ. выже нмѣте крѣ
 стнѣнелъ дхмъ егымъ, не по мнозѣхъ
 снхъ днѣ. онъже оубо шшеселъ, вопрошахъ

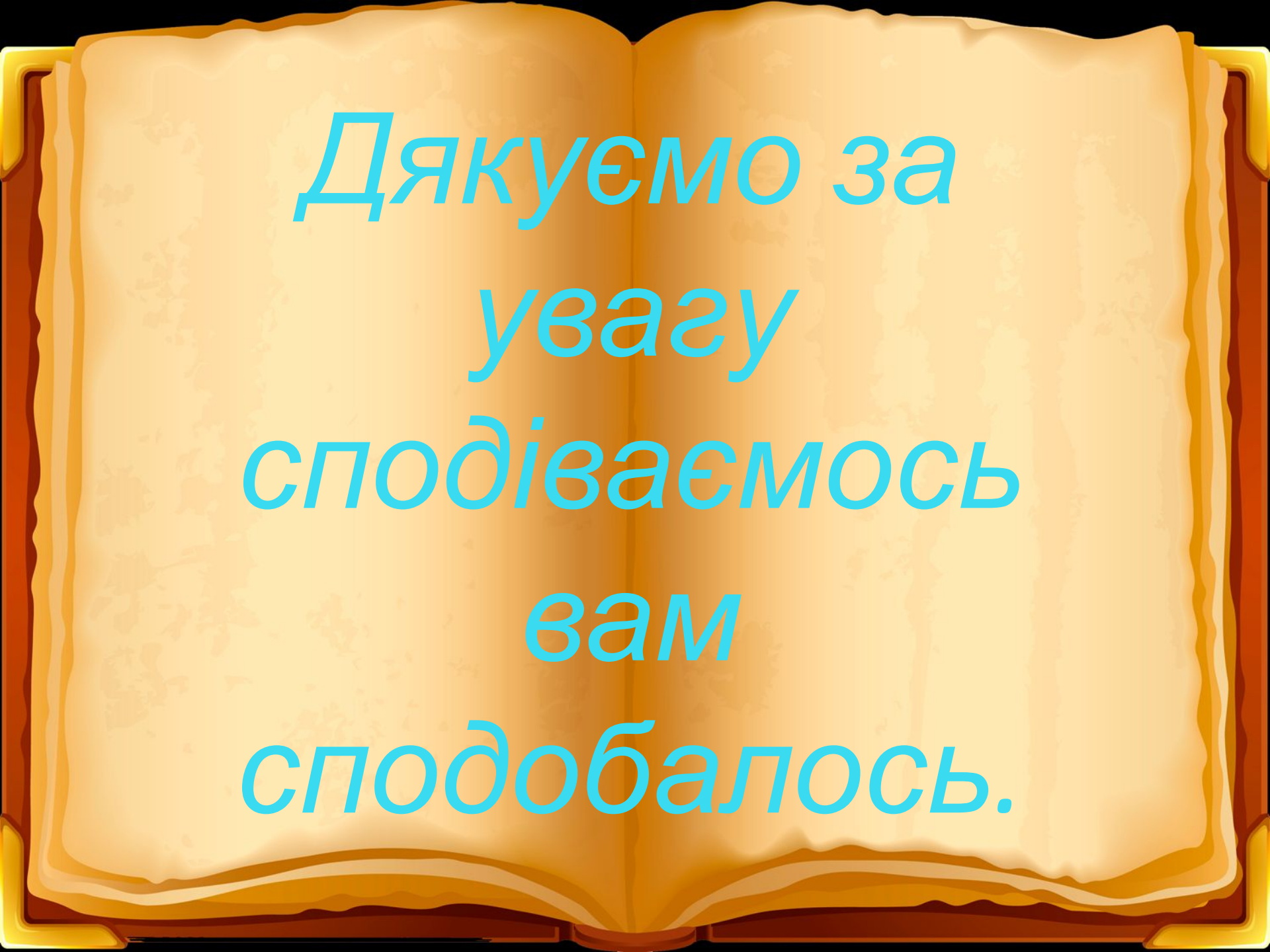
востѣмъ нвѣлнскѣмъ нл пѣхн. ннабо знеснн

гм

Пам'ятник Іванові Федорову у Львові







*Дякуємо за
увагу
сподіваємось
вам
сподобалось.*